Lietas Nr. C31447714
Lietas arhīva Nr. C-1911-15/11

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
2015.gada 2.jūnijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa:
tiesnese: A.Freimane
ar sekretāri: L.Baikovu
izskatīja atklātā tiesas sēdē /pers. B/ maza apmēra prasību pret SIA /Nosaukums A/ par neizmaksātās darba algas daļas un atlaišanas pabalsta piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 6.novembrī /pers. B/ (turpmāk tekstā prasītāja) ir cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret SIA /Nosaukums A/ (turpmāk tekstā atbildētājs), kurā prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja nesamaksāto daļu no darba samaksas par 2014.gada septembra mēnesi EUR 419 apmērā un atlaišanas pabalstu viena mēneša vidējās izpeļņas EUR 920,05 apmērā.

Prasība pamatota ar Darba likuma 112.panta pirmo daļu un 128.panta otro daļu.

Prasībā norādīts, ka 2013.gada 2.aprīlī starp prasītāju kā darbinieku un atbildētāju kā darba devēju tika noslēgts darba līgums, saskaņā ar kuru prasītāja tiek pieņemta darbā par tirdzniecības pārstāvi un atbildētājs par darba izpildi pielīgst maksāt darba algu Ls 200 mēnesī pēc nodokļu nomaksas atskaitījumiem, kā arī ikmēneša piemaksu darba algas apmērā. 2014.gada 11.septembrī prasītāja ir saņēmusi uzteikumu par darba līguma izbeigšanu ar 2014.gada 11.oktobri saskaņā ar Darba līguma 101.panta pirmās daļas 10.punktu. Neskatoties uz līgumā pielīgtām saistībām, prasītāja par 2014.gada septembra mēnesi ir saņēmusi darba samaksu tikai EUR 392 apmērā, kas ir darba alga bez ikmēneša piemaksas. Papildus tam atbildētājs nav izmaksājis atlaišanas pabalstu viena mēneša vidējās izpeļņas EUR 920,05 apmērā. Pamatojoties uz minēto, prasītāja lūdz prasību apmierināt pilnā apmērā.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumos prasību neatzīst, norādot, ka atbilstoši līgumam piemaksa pie darba algas tiek izmaksāta par darba devēja prasībām atbilstoši paveiktu darbu, un piemaksas izmaksa tiek noformēta ar attiecīgu darba devēja izdotu rīkojumu. 2014.gada septembrī darbi no prasītājas netika izpildīt kvalitatīvi, turklāt prasītāja neregulāri atradās savā darba vietā, līdz ar ko rīkojums par piemaksas izmaksu netika izdots un šī izmaksa viņai nepienākas.

Tiesas sēdē prasītāja prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasībā norādītiem motīviem.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies, No atbildētāja tiesā saņemts lūgums izskatīt lietu bez atbildētāja klātbūtnes, ko tiesa atzīst par iespējamu.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītājas paskaidrojumus, iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasītāja maza apmēra prasība ir apmierināma daļēji sekojošu motīvu dēļ.

Darba likuma 59.pants noteic, ka darba samaksa ir darbiniekam regulāri izmaksājamā atlīdzība par darbu, kura ietver darba algu un normatīvajos aktos, darba koplīgumā vai darba līgumā noteiktās piemaksas, kā arī prēmijas un jebkuru cita veida atlīdzību saistībā ar darbu.

Atbilstoši Darba likuma 128.panta pirmajai daļai, atlaižot darbinieku, no darba, visas naudas summas, kas viņam pienākas no darba devēja, izmaksājamas atlaišanas dienā. Ja darbinieks atlaišanas dienā nav veicis darbu, viņam pienākošās naudas summas izmaksā ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc tam, kad darbinieks pieprasījis aprēķinu.

Kā redzams no lietas materiāliem 2013.gada 2.aprīlī starp prasītāju kā darba ņēmēju un atbildētāju kā darba devēju ir ticis noslēgts darba līgums, saskaņā ar kuru prasītāja tika pieņemta darbā par tirdzniecības pārstāvi, savukārt atbildētājs pielīga maksāt darba algu Ls 200 mēnesī pēc nodokļu nomaksas. Papildus darba algai darba devējs pielīga maksāt ikmēneša piemaksas par kvalitatīvi, precīzi un darba devēja prasībām atbilstoši paveiktu darbu, kas tiek noformēta ar attiecīgu atbildētāja rīkojumu.

No minētā izriet, ka pušu pielīgtā līguma 4.punktā nav atrunāta konkrēta ikmēneša piemaksas summa, turklāt ikmēneša piemaksas apmērs ir atkarīgs no tā vai darba devējs ir izdevis rīkojumu par ikmēneša izmaksas piemaksu. Prasītāja uzskata, ka piemaksa viņai pienākas darba algas apmērā, bet no iepriekš citētās darba līgumā pielīgtās saistības neizriet šādas summas apmērs. Apstāklis, ka darba devējs iepriekšējos mēnešos prasītājai ir maksājis piemaksas darba algas apmērā, nevar būt pamats tiesas secinājumam, ka atbildētājs ir uzņēmies saistību maksāt piemaksu šādā apmērā, jo kā jau norādīts iepriekš līgumā nav norādīts, kādā apmērā darba devējs maksā piemaksu par kvalitatīvi paveikto darbu. No darba līguma izriet, ka šis apmērs ir atkarīgs no darba devēja izdotā rīkojuma. Saskaņā ar Darba likuma 18.nodaļu, kas nosaka darbinieka ir tiesības uz piemaksu, paredz, ka piemaksa darbiniekam pienākas par papildus darbu, par darbu, kas saistīts ar īpašu risku, par nakts darbu, virsstundu darbu vai darbu svētku dienās. Tā kā tiesa nevar konstatēt atbildētāja pienākumu maksāt piemaksu par 2014.gada septembra mēnesi pušu noslēgtā līguma ietvaros vai uz Darba likumā noteiktā pamata, tiesa atzīst, ka prasība daļā par nesamaksātās darba algas daļas par 2014.gada septembra mēnesi ir noraidāma, jo prasītāja maza apmēra prasībā ir apliecinājusi, ka ir saņēmusi darba līgumā pielīgto darba algu bez piemaksas.

Attiecībā par kompensācijas piedziņu viena mēneša vidējās izpeļņas apmērā, tiesa atzīst, ka prasība šajā daļā apmierināma daļēji sekojošu motīvu dēļ.

Kā redzams no uzteikuma atbildētājs darba līgumu prasītājai ir uzteicis pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 10.punktu, un atbilstoši Darba likuma 112.panta pirmajai daļai, ja darba koplīgumā vai darba līgumā nav noteikts lielāks atlaišanas pabalsts, uzteicot darba līgumu šā

likuma 100.panta piektajā daļā un 101.panta pirmās daļas 6., 7., 8., 9., 10. vai 11.punktā noteiktajos gadījumos, darba devējam ir pienākums izmaksāt darbiniekam atlaišanas pabalstu viena mēneša vidējās izpeļņas apmērā, ja darbinieks pie attiecīgā darba devēja bijis nodarbināts mazāk nekā piecus gadus.

Vidējās izpeļņas aprēķināšanas kārtību reglamentē Darba likuma 75.pants. Saskaņā ar Darba likuma 75.panta pirmo daļu, visos gadījumos, kad darbiniekam izmaksājama vidējā izpeļņa, tā aprēķināma par pēdējiem sešiem mēnešiem no darba algas, no normatīvajos aktos, darba koplīgumā vai darba līgumā noteiktajām piemaksām, kā arī no prēmijām. Saskaņā ar Darba likuma 75.panta ceturto un piekto daļu, mēneša vidējo izpeļņu aprēķina, pēdējo sešu mēnešu darba samaksas kopsummu dalot ar seši, savukārt dienas vidējo izpeļņu aprēķina, pēdējo sešu mēnešu darba samaksas kopsummu dalot ar šajā periodā nostrādāto dienu skaitu.

Lietas izskatīšanas laikā atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus tam, ka likumā noteikto atlaišanas pabalstu atbildētājs prasītājai ir izmaksājis. Tā kā saskaņā ar Civilprocesa likuma 1838.pantu pierādījumi, ka samaksa ir veikta, ir jāiesniedz tam, kas to apgalvo un atbildētājs šādus pierādījumus tiesai nav iesniedzis, tiesa atzīst, ka prasība par neizmaksātā atlaišanas pabalsta piedziņu apmērā ir pamatota un apmierināma. Vienlaikus izvērtējot lietā iesniegto Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņu tiesa secina, ka prasītājas vidējā izpeļņa pēdējo sešu mēnešu periodā pirms darba tiesisko attiecību izbeigšanas atbilst EUR 841,37 (EUR 5048,24/6), līdz ar to arī šādā apmērā no atbildētāja ir piedzenams atlaišanas pabalsts..

Apmierinot prasību daļēji, no atbildētāja par labu valstij ir piedzenami tiesas izdevumi, jo prasītāja no to samaksas saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 1.punktu ir atbrīvota. Izskatāmajā strīdā tiesa ir apmierinājusi prasību par summu EUR 841,37. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu par šādu tiesas apmierinātā prasījuma apmēru ir piedzenama valsts nodeva EUR 126,21 (EUR 841,37 x15%). Papildus minētājam no atbildētāja par labu valstij ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma un pavēšu nosūtīšanu EUR 10,39.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai ir atzīstamas tiesības par laika periodu līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no piedzītā, bet nesamaksātā atlaišanas pabalsta.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 89., 189.-195., 204.1, 250.27 pantu, tiesa

nosprieda:

Piedzīt no SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas /Nr./, par labu /pers. B/, /personas kods/, atlaišanas pabalstu EUR 841,37 (astoņi simti četrdesmit viens euro 37 centi), ieturot no piedzītās summas normatīvajos aktos noteiktos nodokļus.

Atzīt /pers.B/ tiesības par laika periodu līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% gadā no piedzītā, bet nesamaksātā atlaišanas pabalsta.

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Piedzīt no SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas /Nr./, par labu valstij valsts nodevu EUR 126,21 (simtu divdesmit seši euro 21 centu), kas iemaksājama valsts kases kontā Nr.LV55TREL1060190911200.

Piedzīt no SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas /Nr./, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 10,39 (desmit euro 39 centi), kas iemaksājami Tiesu administrācijas kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, saņēmējs Tiesu administrācija, NMR 90001672316.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai sprieduma izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Maksājumu uzdevumi, kas apstiprina tiesas izdevumu samaksu, iesniedzami tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2015.gada 16.jūnija Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese A.Freimane